

ورزشی که خیلی پایه است!

حسین شکیب راد

سردبیر

نوجوانه

بدون تردید یکی از مهم ترین بخش های متداول در توسعه ورزش یک کشور، ورزش های پایه است. امروزه ورزش های پایه به طور ویژه مورد توجه کشورهای مختلف قرار گرفته و حتی دانشمندان بسیاری در تلاش هستند تا شاخص های پیش بینی کننده افراد مستعد در ورزش های مختلف را شناسایی و توسعه دهند. به عبارت ساده تر اغلب کشورها تلاش می کنند فرمول هایی را به دست بیاورند که بشود با آن از کودکی و نوجوانی استعداد های نهفته هر فرد را در مورد ورزش و توانمندی های جسمی کشف کنند.

ارائه مهارت های حرکتی پایه و آموزش ورزش های پایه نظیر ژیمناستیک، شنا و دو میدانی به دانش آموزان آنها را برای ورزش های آینده، فعالیت های بدنی، خدمت سربازی و به طور کلی برای زندگی بهتر آماده خواهد کرد. چیزی که لااقل در برنامه ریزی های نظام آموزشی کشور ما هم چند سالی است مورد توجه قرار گرفته است.

واقعیت این است که آموزش ورزش پایه در دوران تحصیلی دبستان و حتی بالاتر از این دوره می تواند به نحوی اثربخش به دانش آموزان کمک کند تا چگونگی مشارکت در مسابقات و رقابت های ورزشی را یاد بگیرند. علاوه بر این ورزشی که پایه و اساس آن بر مدرسه باشد فرصت خوبی است برای معلمان که به طور معمول صلاحیت دارند و مهارت های چگونه زیستن و علم و دانش را به گونه ای سازمان یافته به همه کودکان در محیطی امن و حمایت کننده بیاموزند. در میان همه مؤسسات تربیتی و آموزشی کشور بدون شک وزارت آموزش و پرورش مهم ترین موسسه و نهادی در کشور است که نسبت به توسعه ورزش پایه تاثیرگذار باشد. امروزه بر همگان و به ویژه مسئولان و معلمان و دبیران آموزش و پرورش روشن و واضح است که استمرار یادگیری و اجرای حرکات اصلی و بنیادی و مهارت های حرکتی در دوره نوجوانی و به خصوص در دوره ابتدایی انجام گرفته و توسعه می یابد. بنابراین هر مقدار به کمیت و کیفیت برنامه ورزشی پایه در مدارس توجه و سرمایه گذاری لازم نیز شود، اثرات و تاثیرات مثبت در بهبود الگوهای بعدی زندگی دانش آموزان دارد و بالطبع در پیشرفت و رشد جسمانی و روانی، اجتماعی و فرهنگی دانش آموزان نقش اساسی و سازنده ای دارد و کمک مؤثری برای استعدادیابی به منظور شناسایی افراد تخبه در رسیدن به ورزش قهرمانی و عادت به فعالیت جسمانی مستمر در سنین بعدی است. حالا اگر فرض را بر این بگذاریم که با وجود آلودگی هوا، بارش های وقت و بی وقت و کمبود امکانات ورزشی در مدارس و از همه مهم تر تشخیص غلط برخی مدارس برای اینکه از کلاس ورزش بزنند و جای آن را به کلاس هایی مثل ریاضی و شیمی بدهند بگذریم؛ باید قبول کنیم همین که فرد از مرحله استعدادیابی گذشت و ورزش را به شکل حرفه ای آغاز کرد، تقریباً وارد یک دوی ماراتن شده است که تا به خط پایان یعنی سن ورود به ورزش حرفه ای آن هم در سطح بزرگسالان نرسیده باشد؛ این دوندگی ادامه دارد. به عبارتی اگر فرد استعدادش را نشان داد ولی هنوز در ده سنی پایین بود، بیدار است به درستی دیده شود، حمایت شود و مورد توجه قرار گیرد. نمونه اش را شاید در مصاحبه همین صفحه هم بتوانیم بخوانیم.

گفت و گو با سه بازیکن تیم ملی نوجوانان و مدیر این تیم به دلیل کسب ن

باخت با عزیز

که علیرضا شریفی درباره این سؤال چ وجود یک اردو و بازی های تدارکی تاثیر شدن تیم دارد. فوتبال یک بازی گروه تیم نیاز به سالن بدنسازی و ... دارد. فدراسیون تشکر کنیم بابت حمایت کم و کاستی ها دیده می شد. ما قبل ترکیه و دبی رفتیم و در آنجا حتی بازی

۴ اگر بخواهید درباره آینده تیم بازیکنان یک کلمه بگویید، آن چیست؟

قطعا تمام بازیکنان تیم ملی انتظار دارند بالا ای ملی و باشگاهی فوتبال کشور این سه بازیکن در مجموع سرمایه محدودیت ها بود

۴ اکثر فوتبالبست ها به درس خود یکی از چالش هایی که قطعاً هر ورزش

بحث ادامه تحصیل از راه دور و نزد است به دلیل شرایط اردوی تیمی نتوان و درسی شرکت کنند. نکته ای که تو

همکاری نکردن مدارس با بازیکنان بود امیرمحمد رزاقی نیا گفت: متأسفانه صورت نمی گیرد و گاهی دارد و با من حتماً باید در جلسات امتحانی شرکت دارد و هستیم؛ به صورت آنلاین کلا

۴ اساساً انتخاب فوتبال به علت درست است؟

در ورزش قهرمانی، ورزشکار تمام ف روی هدف خود و افتخار آفرینی ب بگذارد و در نهایت گاهی وقت ها آدم مسأله ها را کند. هنوز در بین این که به شغل به حساب می آیند یا نه بحث مجموع سمیر حبوباتی درباره این این صورت پاسخ داد: به نظر من اگر شغل یا هدفش علاقه ای نداشته باشد نمی تواند راه خود را ادامه دهد و آ به سرانجام برساند. من به عنوان یک امانی توانم به فوتبال یک نگاه شغلی باشم و از همان کودکی به حضور هر

شاید بعضی وقت ها باید نگاه مان را به همه چیز عوض کنیم تا خوب شود. سال ها از قهرمانی تیم ملی فوتبال بزرگسالان ایران در جام ملت های آسیا گذشته و در این بین چه نسل ها که آمدند و بدون هیچ لمس جامی در این مسابقات، فوتبال شان تمام شد. من هم یاد می آید اما در تاریخ نوشته

آخرین بار با شوت علی پروین از یک ضربه ایستگاهی دست مان به جام فوتبال آسیایی رسید. حالا از آن تیم برای صدا کردن بعضی های شان باید پشت اسم شان شادروان گذاشت و برای باقی آنها آرزوی سلامتی کرد. با یک دید بهتر می توانیم حداقل به این نتیجه برسیم که فوتبال ما، جدا از دیگر ماجراهای عجیب و غریبش نیاز به یک دلسوز واقعی به ورزش پایه دارد. البته نباید از کسانی که عمر و تجربه خود را در ورزش پایه گذاشتند؛ غفلت و آنها را فراموش کرد. تیم عباس چمنیان و تیم های ملی گذشته که در مسابقات آسیایی و جهانی عناوین مهمی را کسب کرده اند را نباید فراموش می کردیم. به هر حال آنها فراموش شدند و تیم ملی به زودی راهی جام ملت های آسیا می شود. ماجرای این متن هم به روز قرعه کشی جام جهانی نوجوانان زیر ۱۷ سال برمی گردد که وقتی دیدند تیم آقای عبدی با انگلیس و برزیل همگروه شده جز خوشحالی کار دیگه ای نکردند و خدا می داند خیلی ها فکر می کردند ایران نماینده از پیش بازنده در این گروه است. دیگر کمتر کسی است که نداند، نوجوانان ما با یک برد شیرین مقابل برزیل، خودشان را وارد قلب یک ملت کردند و در نهایت با وجود شایستگی های ممکن از این جام حذف شدند. به همین بهانه پای گفت و گو با سه بازیکن تیم ملی نوجوانان یعنی امیرمحمد رزاقی نیا، سمیر حبوباتی، علیرضا شریفی و به همراه آنها دکتر سعید گنجی مدیر تیم نشسته ایم تا از همه چالش ها صحبت کنیم.

۴ در چند سال گذشته و در جواب خانواده ها که می گفتند این فوتبال برای شما نون و آب نمی شود چه پاسخی داشتید؟

سمیر حبوباتی: همه ما که اکنون در اینجا حضور داریم، یک زمانی برای همین موقعیت هدف گذاری کرده ایم. برای من به این شکل بود که پدر و مادرم همراه من بودند و به نظرم دیگر مثل گذشته نیست که پدر و مادرها سخت بگیرند. من به شخصه از مدرسه این مسیر را شروع کرده ام و در استعدادیابی تیم ملی نونهالان مسیرم را پیدا کردم.

امیرمحمد رزاقی نیا: خانواده من همه ورزشی و فوتبالی بودند و شروع من در این ورزش برای نون و آب و بحث مالی نبود. من از هشت سالگی در باشگاه شهر خودمان به مدت چند سال بازی می کردم تا این که به وسیله فستیوال استعدادیابی تیم ملی توانستم مسیر ورزشی خودم را شروع کنم.

علیرضا شریفی: خانواده با بازی کردن من مخالفت داشتند و من با مقاومتی که از خودم نشان دادم؛ توانستم در این مسیر پایدار قدم بردارم و کار خودم را انجام بدهم و خوشحالم از این که در نهایت همه چیز خوب شده است. من نیز در مدرسه فوتبال ثبت نام کردم و به واسطه همین استعدادیابی توانستم مسیر خود را به صورت جدی آغاز کنم.

۴ این که تیم قبلی نوجوانان انتظارات را بالا برده بودند شما را اذیت نمی کرد؟

سمیر حبوباتی: ما از ابتدا به گونه ای کار خود را آغاز کردیم که سطح انتظارات از ما بالا بود و در اردو و جلسات می دانستیم که جدا از بازی در جام جهانی، باید با قدرت های این مسابقات بازی کنیم و با خودمان قرار گذاشتیم که همه سعی و تلاش خودمان را بکنیم. ما تا دقایق آخر بازی از مراکش جلو بودیم اما متأسفانه در فوتبال گاهی وقت ها اتفاقات به یک صورت دیگر رقم می خورد.

۴ بیشترین چیزی که باعث شد از این گروه سخت جام صعود کنید باور بود یا تمرین های مداوم؟

امیرمحمد رزاقی نیا: درست همان روزی که هم گروهی های ما در جام جهانی مشخص شد. برخی از افراد می گفتند ایران برای کم گل خوردن وارد این مسابقات شده است اما ما از این بسیار خوشحال بودیم که می توانیم سطح توانمندی خود را در مسابقات جهانی نشان بدهیم. ما از اول با یکدیگر هماهنگ کرده بودیم که با صدرنشینی به مرحله بعد صعود کنیم و کمی با بدشانسی و به دلیل تفاضل گل کمتر سوم شدیم. آقای عبدی همیشه می گفتند ما به این مسابقات می رویم تا اول از گروه صعود کنیم و هدف بعدی ما حضور در بین چهار تیم برتر و اگر امکانش فراهم می شد؛ قهرمانی در این جام و مسابقات بود.

۴ اردوی تیمی چه تاثیری بر افزایش کیفیت خود تیم دارد؟ یکی از مشکلاتی که تیم ملی نوجوانان با آن روبه رو بود، نبود یک بازی دوستانه جهت آماده سازی تیم برای مسابقات جهانی بود